

[Lysholt Hansen.]

faren her ligger i, at kommunerne siger: vi skal ikke have folketing og lovgivning og tilsyn og andre til at blande sig i tingene, hvis der ikke på en eller anden måde er penge i det fra statens side. Vi er med denne refusionssats kommet så langt ned, at det vel nok er en af de laveste refusionssatser, der findes, og jeg vil meget nødig, at vi skal give afkald på refusion fra statens side på netop dette område, fordi det er så afgørende for mig, at vi prøver at fremme udviklingen i kommunerne, at vi prøver at arbejde de nye storkommuner sammen og i øvrigt også de kommuner, hvor bykommuner og landkommuner er lagt sammen. Her har man et felt, hvor man kan vise borgerne, at man får noget nyt for skatten ved sammenlægningen, nemlig et godt stykke kulturelt arbejde, et godt stykke biblioteksarbejde.

Så sagde fru Meta Ditzel, at de fleste forstår nødvendigheden af besparelser. Sådan noget snak. Her er jo ikke tale om besparelser. Her er tale om at læsse en byrde over på kommunerne. Borgerne skal bære byrden alligevel. Staten sparer den. Der står direkte i ministerens fremsættelsestale, at der er lagt til grund,

„at der gennemføres en aktivitet på dette område svarende til de godkendte budgetter.“

Budgetterne, som kommunerne har lagt, skal altså holdes, dvs. der skal ikke spares noget, hvis det står til ministeren, og heller ikke hvis det står til mig, men jeg tror bare, at kommunerne vil skære aktiviteten ned, og det er synd netop i det år, hvor vi prøver at kitte de nye kommuner sammen.

Jeg vil gerne sige til hr. A. Chr. Andersen, at jeg er også af den opfattelse, at vi nok må finde frem til en ensartet tilskudsprocent. Jeg tror, det er det rigtige. Jeg skal ikke forudskikke, hvad resultatet bliver af udvalgsarbejdet, men jeg vil da gerne sige, at jeg på forhånd vil være modstander af et tilskud pr. indbygger, for det er jo at begunstige de kommuner, der ingenting laver, så kan de køre løbet, hvorimod de, der gør noget ved det, som skaber aktiviteter på den kulturelle front, som kommunens borgere kan lide, selv skal betale ekstra for det.

Den lovgivning på kulturområdet, vi skal gennemføre i de kommende år, må for mig

at se være en lovgivning, der er en hjælp til selvhjælp i kommunerne, der bakker et godt initiativ op og gør, at kommunerne udfører det stykke kulturarbejde, som de i øvrigt har sat så voldsomt ind på de seneste år af en bestemt grund — hvis jeg må sige det: fordi der er ved at være stemmer også i kultur, heldigvis.

Ministeren for kulturelle anliggender (K. Helveg Petersen): Kun ganske kort dette, at det jo ikke vil være muligt for mig på dette tidspunkt at sige noget om, hvordan denne procentsats kan fastlægges, men jeg vil gerne understrege det, som hr. Lysholt Hansen sagde, at vi her har at gøre med et område, som har en vældig interesse hos borgerne rundt om i kommunerne, og derfor tror jeg også, at biblioteksnettet vil blive udbygget, selv om der skulle blive tale om en vis ændring med hensyn til satserne. Det er i hvert fald sandt og vist, at her er der et område, der har interesse. Jeg er desværre ikke så sikker på, at man kan sige det om alle andre kulturelle opgaver, men lad os håbe, at den udvikling kommer også på de andre områder.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Efter de faldne udtalelser foreslår jeg, at lovforslaget henvises til et udvalg på 17 medlemmer. Hvis ingen gør indsigelse imod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om statstilskud til kunstmuseer.

(Lovforslaget (nr. 91) findes i tillæg A. sp. 1883, fremsættelsen i tidenden sp. 1762).

Formanden: Sammen med denne sag foretages den følgende sag på dagsordenen, nemlig:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om kulturhistoriske lokalmuseer.

(Lovforslaget (nr. 92) findes i tillæg A. sp. 1947, fremsættelsen i tidenden sp. 1767).